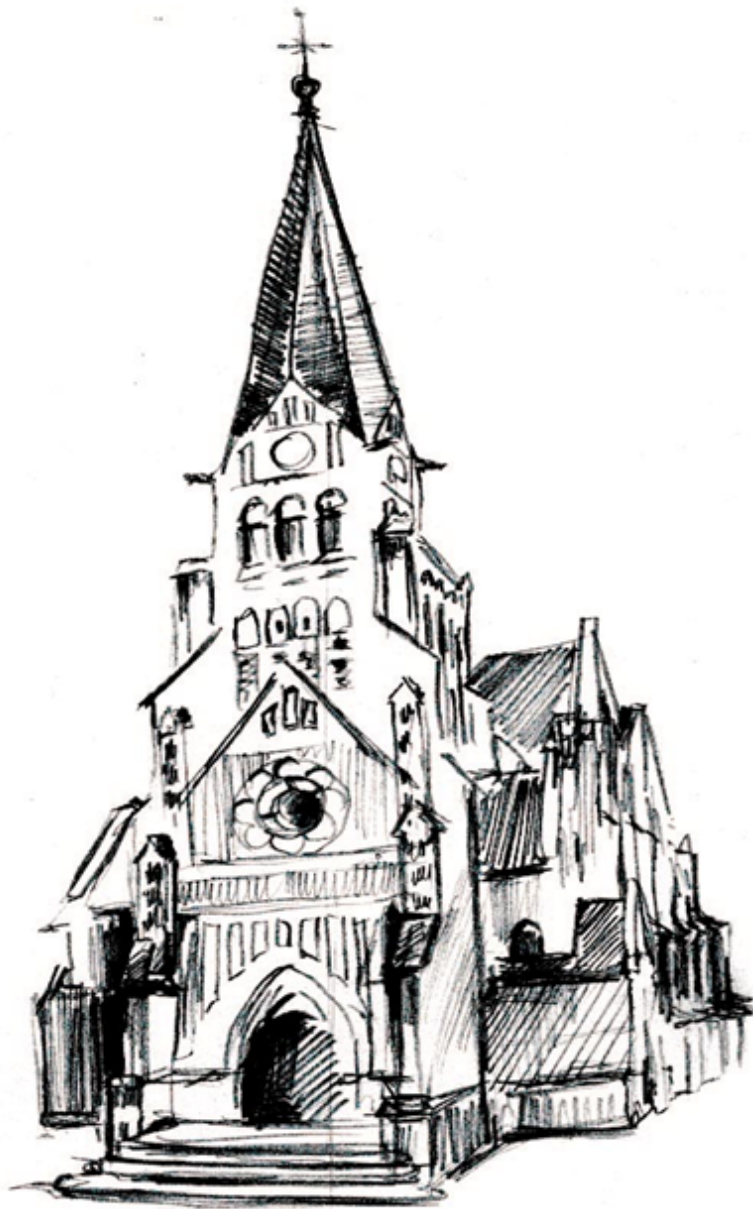

*Parafia Ewangelicko-Augsburska
w Częstochowie*

Informator Parafialny 3/2013

Święta Narodzenia Pańskiego 2013

BÓG PRZYCHODZI DO NAS

Bóg, którego wszechmocna prawica utrzymuje ten świat i nad którym czuwa wszechwidzące oko Jego, ten wielki i pełen majestatu Bóg przybliżył się – w ową pamiętną, betlejemską noc do ludzkości, do każdego człowieka. On przybliżył się także i do ciebie. Ludzie oglądali w obliczu Dzieciątka Jezus w Betlejem, w którym urzeczywistniły się wola, myśli i najskrytsze zamiary Bożej miłości i jasności chwały Bożej.

Patrz do Betlejem! To małe Dzieciątko było i jest światłością świata i Bóg przez to stał się widzialnym, dostrzegalnym poprzez mroki dnia, cierpienia, samotność czy sędziwość. To małe Dzieciątko Jezus, które jeszcze nie potrafiło mówić było Słowem Bożym – słyszalnym Bogiem, który mówi do ciebie – Ja jestem z tobą. Przyszedłem dla ciebie. To Dziecię pyta; czy znajdę swoje Betlejem w twoim sercu? Wreszcie Dzieciątko to, w którym zamieszkało serce Boże, było Bogiem namacalnym, jak to świadczy Jego uczeń: *„Co było od początku, co słyszeliśmy, co oczami naszymi widzieliśmy, na co patrzyliśmy i czego ręce nasze dotykały, o Słowie żywota – a żywot objawiony został, i widzieliśmy, i świadczymy, i zwiastujemy wam ów żywot wieczny, który był u Ojca, a nam objawiony został. A to piszemy, aby radość nasza była pełna.”* (1 Jan 1, 1-2,4)

To wielka prawda, Ten narodzony w Betlejem był Bogiem i posiadał przymioty Boże. To było powodem tego, że wszędzie gdziekolwiek przychodził, tam pozostawiał ślady stóp Bożych. Gdy mówił i kwilił jako niemowlę - rozbrzmiewał głos Boży. Gdy zaś dłoń Jego dotknęła ciała trędowatego, oczu ślepego, uszu głucheego lub zniekształconych członków kaleki, to było to dotknięcie prawicy Bożej.

O narodzonym w betlejemskiej szopie Bóg mówił już wiele lat przed Jego narodzeniem. Głosy proroków rozbrzmiewały nie tylko w Palestynie. Anioł Gabriel powiedział zmartwionemu Józefowi: „ A

urodzi syna i nadasz mu imię Jezus; albowiem On zbawi lud swój od grzechów jego.” (Mat 1,21)

Patrząc do Betlejem nie możemy zapomnieć o Golgocie. Boże Narodzenie bez krzyża Golgoty byłoby tylko złudzeniem. Na tej najważniejszej biblijnej górze Jezus dokonał tego, po co stał się Dzieciątkiem w Betlejem – dzieła zbawienia ludzkości, które ofiaruje nam darmo z łaski przez wiarę. Tak, z wierzchołka drzewa przekleństwa wołał – Wykonało się! Umarł! Przelał swoją nieocenioną krew, żeby spłacić nasz dług.

Radujmy się przeto w tym świątecznym czasie, wiedząc, że dla uginających się pod jarzmem dnia codziennego, pod ciężarem bólu, samotności i ciężarem sędziwości, a także wszelkich trudów i niedoskonałości oraz uginającym się pod ciężarem grzechu - istnieje zbawienie.

„Bogu niech będą dzięki za niewystłowiony dar Jego.” (2 Kor 9, 15) - woła apostoł Paweł – „Albowiem zapłata za grzech jest śmierć, lecz darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.” (Rz 6, 23)

*„Patrzcie, jak Bóg do Swoich zniża się sług,
Chwałę i cześć Mu oddajmy!”*

Życzę każdemu, aby dostrzegł wyciągniętą rączkę Dzieciątka Jezus. Niechaj każdy mocno się jej uchwyci i razem z Nim i z Jego błogostawieństwem i łaską idzie drogami i ścieżkami nie tylko świątecznymi, ale i drogami nowego, nieznanego 2014r.

Niech Dobry Bóg błogosławi każdego i każdą rodzinę oraz obdarza tym wszystkim, co niezbędne do wypełniania dzieła: „Bogu na chwałę, ludziom na pożytek.”

ks. Adam Glajcar z rodziną

Święta Narodzenia Pańskiego

„A byli w tej krainie pasterze w polu czuwający i trzymający nocne strażę nad stadem swoim. I anioł Pański stanął przy nich, a chwała Pańska ze wsząd ich oświeciła; i ogarnęła ich bojaźń wielka. I rzekł do nich anioł: Nie bójcie się, bo oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem wszystkiego ludu, gdyż dziś narodził się wam Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowym. A to będzie dla was znakiem: znajdziecie niemowlętko owinięte w pieluszki i położone w żłobie. I zaraz z aniołem zjawiono się mnóstwo wojsk niebieskich, chwalcących Boga i mówiących: Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom, w których ma upodobanie. A gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze rzekli jedni do drugich: Pójdźmy zaraz aż do Betlejem i oglądajmy to, co się stało i co nam objawił Pan. I śpiesząc się, przyszedli, i znaleźli Marie i Józefa oraz niemowlętko leżące w żłobie. A ujrzawszy, rozgłosili to, co im powiedziano o tym dziecięciu.” (Łk 2, 8-17)

Wczoraj rozkaz cesarza Augusta na nowo zabrzmiał w naszych uszach. Posłuszni cesarskiemu zarządzeniu udaliśmy się do swojego Betlejem, do rodzinnego domu. Tam spożyliśmy tę jedyną w swoim rodzaju wieczerzę. Tam na nowo zostaliśmy olśnieni blaskiem Bożej chwały i mocy. Tam na nowo zabrzmiała ta cudowna kolęda: „Radość dziś nastąpiła, radość niebywała...”. Wieść emanująca z betlejemskiej szopy całkowicie zasłaniała mroki i rozterki dnia. Nagle w oka mgnieniu, przynajmniej na moment zapomnieliśmy o tym wszystkim, co stało się, co było naszą przedświąteczną troską. Nagle ucichło wszystko. Nawet ludzie potrafią być względem siebie uprzejmi, serdeczni, przyjaźnie nastawieni. Tak bardzo zmienia nas przychodzący jako Małe Niewinne Dziecię Jezus Chrystus. Czyż tak nie jest? Ja myślę, a nawet jestem pewien, jestem przekonany, że tak! Dowodem może być fakt, że znów jesteśmy razem w tej świątyni. Właściwie głos anioła z betlejemskich pól wskazał nam miejsce, gdzie możemy się spotkać z zapowiadającym i przychodzącym Jezusem Chrystusem. Tym miejscem dla nas jest świątynia. To tu wypełniają się i nabierają dziwnej mocy słowa, które maleńki Pan Jezus w swoim kwileniu wypowiada: „Gdzie dwóch lub trzech jest zebranych w moim imieniu, tam jestem pośród nich”. On tu jest! My możemy Go naszymi oczyma zobaczyć swoimi oczyma wiary. Zatem patrz uważnie do Betlejem.

Umiłowani w Panu, drodzy bracia i siostry w Dzieciątku Jezus. My także jesteśmy podobni do pasterzy z betlejemskich pól. Nagle zniknęły nasze troski, ale gdzieś w naszej świadomości kryją się myśli dotyczące przyszłości, dotyczące kolejnych dni, nadchodzącego Nowego Roku. Z tej wielkiej zadumy wyrывa nas głos archanioła Gabriela, który mówi: „*Nie bójcie się!*” Nie lękajcie się, gdyż nie jesteście już sami. Bóg ma o was staranie. On dał wam swojego umiłowanego Syna, Jezusa Chrystusa. On jest tym, który prowadzi na pasze zielone, który dodaje człowiekowi sił i chęci do życia. On usuwa naszą apatię, nasze zwątpienia. To nie jest tylko tradycyjna maskotka, kukielka, ale On jest prawdą, życiem, drogą wiodącą do zbawienia. Nie śpijmy, nie drzemy jak pierwotnie pasterze na betlejemskich błoniach, ale udajmy się jak oni do najświetniejszej szopy, a właściwie groty adoptowanej na stajnię. Co możesz tam zobaczyć? Ten znany i popularny obraz. Widzisz półmrok i maleńkie światło wydobywające się z oliwnej lampki. Tam zauważysz zwierzęta, wyczujesz stajenny swąd, a dalej w kącie zobaczysz okrutny, zimny, szorstki, wykuty w skale żłób pełen siana, a w nim maleńki Pan Jezus, nad którym pochyla się Maria. To jest obraz, który mamy przed oczyma od najmłodszych lat i przypominamy go sobie ilekroć przeżywamy święta godowe. Jednakże patrz uważnie do Betlejem, a właściwie do szopy. Nagle ten potężny mrok zostaje rozjaśniony blaskiem emanującym z betlejemskiego żłóbka. To Dziecię Jezus rozjaśnia wszelkie mroki dnia. Ono usuwa na bok wszelkie uprzedzenia, a nawet nienawiści. Ono zmienia serce człowieka. Swym blaskiem przenika człowieka na wskroś i człowiek zaczyna myśleć, żyć i traktować bliźniego zupełnie inaczej, tak jak przychodzący Jezus. Tu nie ma miejsca dla nienawiści. Tu nie ma miejsca na jakieś szczególne wyróżnienie. On przychodzi dla każdego człowieka, dla ciebie i dla mnie. On wypełnia swoją chwałą, pokojem i chce, byśmy ten dar nieśli przez życie. Czy tak jest w moim, twoim życiu?

Jezus wypełnia swoim pokojem. Doświadczyłeś tego chociażby wczoraj, gdy przy wigilijnym stole pojawiła się łza, gdy patrzałeś na puste miejsce przy stole. To On wlał w serce twoje pokój, który zamienił się w radość. Tu także przypomina mi się pewna historia, która miała miejsce w Anglii. Pewna rodzina wychowywała swojego syna, ale on był niezadowolonym z rodziców, którzy zachęcali go do życia z Bogiem. Pozwalali mu na wiele rzeczy, ale w niedzielny i świąteczny poranek wspólnie wędrowali do kościoła. Chłopak jako nastolatek się zbuntował i uciekł z domu. Postanowił żyć sam.

Patrzył na ludzi robiących przedświąteczne zakupy. Widział ich radość, widział jak wychodzili z kościoła i postanowił, że wróci do rodziców. Jedzie pociągiem z księdzem w przedziale. Rozmawiają o wielu sprawach i duchowny widzi zdenerwowanie chłopca. Pyta, co się dzieje? Młodzieniec opowiada całą historię i mówi, że umówił się z rodzicami, że jeśli przebaczą mu, to w oknie pojawi się biała zastona. Chłopak prosił duchownego, aby razem z nim wyteżał wzrok, bo pociąg będzie przejeżdżał obok jego domu. Jednakże w oknie nie było białej zastony, ale w ogrodzie pomiędzy dwoma drzewami był wywieszony biały transparent z napisem – Przebaczymy! To samo uczynił Jezus. On przychodzi na ziemię, aby usunąć nasze nienawiści, złości, aby nam przebaczyć. On chce, abyśmy także nawzajem sobie przebaczali. Gotów jesteś do tego? Przecież mamy wiele osób, których nie lubimy i nie traktujemy poważnie. To nie jest po chrześcijańsku. Pokój, który przynosi na ziemię Jezus nie jest tylko pokojem świąt godowych, ale pokojem całego życia. Jeśli jesteś w Betlejem i zatrzymujesz się niczym pasterze przy żłóbku to musisz zauważyć blask, który odsłania, obnaża człowieka. W tym świetle zauważysz, że bez tegoż Bożego prezentu nic uczynić nie możesz. Zatem pozwól, aby On swoim blaskiem cię dotknął i zmienił, aby pastorałka polska: *„Przekażcie sobie znak pokoju”* nie była tylko wzruszającą pieśnią godową, ale stała się realną prawdą dnia każdego.

Betlejem i święta godowe mają swoją piękną, urzekającą tradycję, ale nie o to Bogu chodzi. On także przez pasterzy, ludzi prostych, ubogich, a często nawet poniewieranych chce, abyśmy prawdę o cudzie betlejmskiej nocy głosili. Tu nie chodzi o wygłaszanie kazań na rogach ulic, chociaż może to byłoby dobre. Przychodzącemu Jezusowi chodzi o zwiastowanie prawdy betlejmskiej życiem. To nasze życie ma być wskazaniem na Tego, który dla nas się narodził, aby cały świat z bied, grzechu wyswobodził. Patrz na pasterzy, którzy szli i rozgłaszali co słyszeli i widzieli. My także pójdźmy przez życie i swoim zachowaniem, postępowaniem, swoją mową, a także wychowaniem najmłodszego pokolenia zwiastujmy, że Jezus Chrystus, wcielone Słowo, Słowo żywota stał się naszym bratem. Wtedy na nowo w naszych polskich domach zagości Dziecina, która swoją małą rączką błogosławi: *„Podnieś rękę Boże Dziecię, błogosław ojczyznę miłą, w dobrych radach, w dobrym bycie, wspieraj jej siłą swą siłą.”*

Amen.

Ks. Adam Glajcar

Obchody Święta Żniw

Tegoroczne Święto Żniw w naszej parafii upłynęło w radosnej, dziękczynnej atmosferze.

W niedzielę 6 października zebraliśmy się w świątyni na nabożeństwie. Naszym oczom ukazał się pięknie przystrojony ołtarz, przygotowany na nabożeństwo dzień wcześniej przez parafian. Ksiądz Adam Glajcar powitał wszystkich zebranych i wprowadził nas w uroczysty nastrój dziękczynienia. Pomogły w tym również przepiękne utwory organowo-skrzypcowe wykonane przez siostry Monikę i Zuzannę Lipkę.

Podczas kazania również nie zabrakło podniosłej, świątecznej atmosfery. Nasz proboszcz mówił o rzeczach naprawdę ważnych, o których często my, chrześcijanie, zapominamy. To właśnie dzięki Bogu na naszych stołach mamy pożywienie, to dzięki niemu ołtarz został udekorowany. Tegoroczne plony to zapewnienie, że nie będziemy w tym roku żyli w niedostatku, że Bóg ma o nas staranie. Często jednak, jak mówił ks. Glajcar, zapominamy i nie docenia my Bożej ręki w naszym codziennym życiu, a reklamy i inne media wcale w tym nie pomagają. Często zachęcają jedynie do gromadzenia dóbr materialnych, które są tylko doczesne, przemijają i za moment człowiek już o nich nie

pamięta. „Dla chrześcijanina prawdziwym szczęściem powinno być bycie blisko Boga – on daje nam te dary, by po raz kolejny pokazać nam, że się o nas troszczy” mówił nasz proboszcz. Podczas nabożeństwa dziękowaliśmy za te dary, by później, w sali parafialnej móc wspólnie cieszyć się spożywając je w naszym gronie. Na stołach pojawiły się wypieki – chleb podarowany przez Piekarnię nr 2 w Wiśle, a także dwa bochenki upieczone specjalnie na tę okazję przez jednego z naszych parafian. Nie zabrakło także tradycyjnych wiślańskich kołaczy, miodu i innych smakołyków. Rodzinna, przyjazna atmosfera wypełniła dom parafialny a rozmowom nie było końca.

Dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do tego święta – swoją pracą, obecnością, a także modlitwą przyczynną.

Ekumeniczny Tydzień Biblijny

13 października w Kościele Wniebowstąpienia Pańskiego w Częstochowie odbył się koncert organowo-kameralny w ramach II Śląskiego Ekumenicznego Tygodnia Biblijnego obchodzonego w dniach 7-13 października. Wydarzenie to połączone było ze świadectwami na temat znaczenia Pisma Świętego w życiu człowieka. Swoimi doświadczeniami podzielili się: Karolina Podlewska, dziennikarka Katolickiego Radia Fiat oraz przedstawiciel naszej ewangelickiej młodzieży Michał Koper. Jak powiedział mi Michał, możliwość wzięcia udziału w takim przedsięwzięciu była dla niego bardzo dobrym doświadczeniem: „przypomniałem innym, że Słowo Boże jest żywe i skuteczne, że jego przesłanie jest zawsze aktualne - tym bardziej w dzisiejszych czasach, gdy wzajemne relacje są zaburzone, Bóg nadal w swoim Słowie wskazuje nam Swoją Ojcowską miłość i na to, że nie jesteśmy sami ze swoimi problemami.” – mówił Michał, wskazując jak ważne, byśmy nie zapominali o Bogu w codziennym życiu.

Podczas spotkania był także obecny ks. dr Jarosław Grabowski, diecezjalny referent ds. ekumenizmu w archidiecezji częstochowskiej, który podkreślił

wartość spotkania z Pismem Świętym i muzyką sakralną w dzisiejszych czasach, w których często zapomina się o Bogu.

Zgromadzeni w świątyni wysłuchali utworów Sonata organowa D-dur op. 65 nr 5 Feliksa Mendelssohna-Bartholdiego, La Follia op. 5 nr 12 Arcangelo Corelli, Passacaglia i fuga c-moll BWV 582 Johanna Sebastiana Bacha, Salut d'Amour op. 12 Edwarda Elgara i Alleluja z oratorium „Mesjasz” Georga Friederica Haendla. Wykonawcami byli: Zuzanna Lipka [skrzypce] oraz Karol Mróz [organy].

Obchody Święta Reformacji

Święto Reformacji w częstochowskim Kościele Wniebowstąpienia Pańskiego minęło w uroczystej atmosferze.

Punktualnie o 17:30 parafianie zgromadzili się na uroczystym nabożeństwie w dniu Święta Reformacji. Ks. Adam Glajcar powitał wszystkich zebranych i na samym początku podziękował wszystkim, którzy przyczynili się do zorganizowania tego święta w naszej parafii.

Jak w każde wielkie święta w naszej parafii mogliśmy usłyszeć specjalną oprawę muzyczną. Utwory zostały przygotowane przez Monikę i Zuzannę Lipkę, dzięki nim nasze nabożeństwo zyskało na uroczystym charakterze. W trakcie tego spowiednio-komunijnego nabożeństwa zostały wykonane utwory: Haendel- „Largo z Opery Xerkses” J.F. Haendla, „Aria na strunie G” J.S. Bacha oraz „A postcard” H. Purcella.

Podczas kazania także nie zabrakło podniosłego, reformacyjnego charakteru. Ks. Adam Glajcar przywołując czyn ks. dr. Marcina Lutra sprzed 496 lat podkreślał wartość Ewangelii dla chrześcijańskiego życia. My, luteranie, tak bardzo często podkreślamy rolę Pisma Świętego w naszym życiu, chlubimy się z bycia ewangelikami, ale czy czytamy tę Księgę codziennie? Jak często do niej zaglądamy? Między innymi takie, skłaniające do refleksji pytania, padały z

ambony. Płynął z niej apel, by czytać Biblię jak najczęściej – nie tylko od święta. Przecież to właśnie z Ewangelii rodzi się wiara. „Czy jako człowiek wiary pamiętasz by przeciwstawiać się złu?” - pytał ksiądz - „Aby skutecznie przeciwstawiać się złu świata, potrzeba wiary: wiary zrodzonej i ukształtowanej przez Ewangelię, na fundamencie której jest Jezus Chrystus”.

Po nabożeństwie ks. Adam Glajcar zaprosił wszystkich do sali parafialnej, gdzie na gości czekała już kawa, herbata, a także pyszne ciasta przygotowane przez parafian. Celem spotkania był jednak nie tylko wspólny podwieczorek. Zgodnie z niedawną tradycją parafialną w Święto Reformacji chcieliśmy także wspólnie obejrzeć film o tematyce historycznej. W tym roku wybór padł na produkcję „Boży Banita” z 1986 roku w reżyserii Tonego Tewa. Film ten opowiadał o życiu Williama Tyndala, znanego jako „ojca angielskiej Biblii”, który dążył do przetłumaczenia i publikacji Pisma Świętego w języku angielskim. W kraju, w którym nawet modlitwy w języku Szekspira były karane śmiercią, było to bardzo ryzykowne, a William Tyndal stał się jednym z najbardziej poszukiwanych ludzi w całej Europie.

Pokaz filmowy zakończyliśmy wspólną rozmową na temat historii przekładów Biblii, ks. Adam Glajcar przybliżył nam szczegółowo jak proces ten przebiegał w Polsce. Tegoroczne Święto Reformacji było dla nas kolejną okazją, by zdobyć wiedzę, a także nadal poznawać się w swoim gronie. Dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do organizacji tej uroczystości.

„Gorliwość o dom Twój, o Panie...”

W listopadzie parafia miała przyjemność współorganizować spotkanie pod hasłem „Gorliwość o dom Twój, o Panie, pożera mnie: doświadczenie religijne w rzeczywistości zsekularyzowanej”. Debatę przygotowała Pracownia Komparatyki Kulturowej Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie. W spotkaniu wzięli udział wykładowcy i studenci tej uczelni, a także młodzież szkolna.

O doświadczeniach religijnych mówili: Dariusz Basiński, aktor i muzyk związany z kabaretem Mumio; Paweł Bramson, współpracownik naczelnego rabina Polski; ks. dr Jarosław Grabowski, diecezjalny referent ds. ekumenizmu w archidiecezji częstochowskiej; a także ks. dr hab. Marek Uglorz, przedstawiciel naszego Kościoła, adiunkt w ChAT w Warszawie i członek XII synodu Kościoła.

Spotkanie prowadzili Aleksandra Mieczysława i Adam Regiewicz, a patronat medialny nad wydarzeniem objęli między innymi częstochowska Telewizja Orion oraz Centrum Misji i Ewangelizacji naszego Kościoła.

PLAN NABOŻEŃSTW

24.12.2013 (wtorek) - Wigilia Narodzenia Pańskiego

17:30 Częstochowa [*spowiednio-komunijne*]

25.12.2013 (środa) - Święto Narodzenia Pańskiego

8:30 Piasek [*spowiednio-komunijne*]

10:30 Częstochowa [*nabożeństwo z koncertem kolęd*]

26.12.2013 (czwartek) - 2. Święto

Narodzenia Pańskiego

8:15 Lubliniec

10:30 Częstochowa

29.12.2013 (niedziela) - 1. Niedziela

po Narodzeniu Pańskim

10:30 Częstochowa

1.12.2013 (wtorek) - Stary Rok

17:30 Częstochowa [*spowiednio-komunijne*]

1.01.2014 (środa) - Nowy Rok

10:30 Częstochowa

5.01.2014 (niedziela) - 2. Niedziela

po Narodzeniu Pańskim

8:30 Piasek

10:30 Częstochowa [*spowiednio-komunijne*]

6.01.2014 (poniedziałek) - Święto Epifanii

10:30 Częstochowa

12.01.2014 (niedziela) - 1. Niedziela po Epifanii

8:15 Lubliniec

10:30 Częstochowa

19.01.2014 (niedziela) - 2.Niedziela po Epifanii

8:30 Piasek

10:30 Częstochowa

25.01.2014 (sobota) - EKUMENICZNY KONCERT KOŁĘD

18:00 Częstochowa—ZAPRASZAMY!!!

26.01.2014 (niedziela) - 3. Niedziela po Epifanii

10:30 Częstochowa

*Po nabożeństwie sprawozdawczo-budżetowe
Zgromadzenie Parafialne*

2.02.2014 (niedziela) - 4. Niedziela po Epifanii

8:30 Piasek

10:30 Częstochowa *[spowiednio-komunijne]*

9.02.2014 (niedziela) - Ostatnia niedziela po Epifanii

8:15 Lubliniec *[spowiednio-komunijne]*

10:30 Częstochowa *[spowiednio-komunijne]*

**16.02.2014 (niedziela) 3. Niedziela przed postem
Septuagesimae**

8:30 Piasek *[spowiednio-komunijne]*

10:30 Częstochowa

**23.02.1014 (niedziela) 2. Niedziela przed postem
Sexagesimae**

8:15 Lubliniec *[spowiednio-komunijne]*

10:30 Częstochowa

2.03.2014 (niedziela) - Niedziela Przedpostna Estomihi

8:30 Piasek

10:30 Częstochowa *[spowiednio-komunijne]*

Nagroda dla naszego proboszcza!

W listopadzie został zorganizowany plebiscyt na najlepszego proboszcza powiatu lublinieckiego. W konkursie brali udział proboszczowie ze wszystkich parafii tego terenu, w tym i również ks. Adam Glajcar. Miło jest nam poinformować, iż zajął on w tym konkursie pierwsze miejsce, otrzymując ponad tysiąc głosów!

„Nagrodę traktuję jako wyróżnienie dla całej naszej parafii. To dzięki zaangażowaniu parafian, ich pracy, sumienności, życzliwości, a także pracowitości zostaliśmy bardzo dobrze odebrani przez całe społeczeństwo”. Ks. Glajcar przyznaje jednak, że nagrodą był bardzo zaskoczony, gdyż jak sam powiedział, do momentu, w którym zadzwonił do nie-

go telefon z informacją o wygranej, nie miał pojęcia że taki konkurs był w ogóle organizowany; w dodatku w powiecie lublinieckim jesteśmy bardzo małą, diasporalną grupą. Dlatego tym bardziej cieszy tak duża ilość głosów i to, że duszpasterska służba naszego proboszcza jest bardzo dobrze postrzegana wśród całej społeczności Lublińca, a nie tylko wśród współwyznawców.

„Wyróżnienie to jest dla mnie istnym plastrem miodu po niedawnych dziwnych zawirowaniach także wobec mojej osoby.” – przyznaje ks. Glajcar, wskazując także, jak ważna jest wzajemna modlitwa jeden o drugiego – „proszę wszystkich parafian, a także oddających na mnie głos - módlcie się za mnie i moją duszpasterską służbę do Pana Kościoła, Jezusa Chrystusa.”

Parafia Ewangelicko- Augsburska w

Dane teleadresowe:

ul. Śląska 20
42-200 Częstochowa

Tel/fax:

(34) 365-14-57

Tel. Kom:

503-016-133

E-mail:

czestochowa@luteranie.pl
adam.glajcar@gmail.com

Rada Parafialna zwraca się z apelem o regularne opłacanie składki kościelnej. Sugerowana kwota wynosi 1% od dochodu.

**Numer konta bankowego w PKO BP:
93 1020 1664 0000 3102 0168 0131**

**W treści przelewu należy wpisać:
Dar na cele kultu religijnego (s).**

www.czestochowa.luteranie.pl

**Red. wydania i autor tekstów (prócz podpisanych):
Ewa Ratuszyńska [ewaratuszynska@gmail.com]**